

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SPALDING, BAIRD T.

VIETILE MAEȘTRILOR/ Baird T. Spalding

trad.: Ilie Iliescu; Ed. a 7-a;

București: Herald, 2023

ISBN 978-630-6550-14-2

I. Iliescu, Ilie. (trad.);

291.63(515)

133.1(515)

Baird T. Spalding

THE LIFE AND TEACHING OF THE MASTERS

OF THE FAR EAST (vol I-VI)

© Baird T. Spalding, 1937

LA VIE DES MAÎTRES

© Jacques Weiss, 1946, Paris

Baird T. Spalding

VIETILE MAEȘTRILOR

ÎNVĂȚĂTURILE MAEȘTRILOR
DIN EXTREMUL ORIENT

Traducere și notă introductivă:

Ilie Iliescu

EDITURA HERALD
București

CUPRINS

Prefață.....	7
PARTEA ÎNTÂI	
Capitolul I	
PRIMELE CONTACTE CU UN MAESTRU.....	13
Capitolul II	
CRĂCIUNUL, NAȘTEREA LUI HRISTOS.....	18
Capitolul III	
APARIȚIA UNUI CORP ÎN ALT LOC DECÂT ACELA DE UNDE DISPĂRUSE.....	21
Capitolul IV	
DEDUBLAREA UNUI CORP. CONTOPIREA A DOUĂ CORPURI DEDUBLATE.....	26
Capitolul V	
TINEREȚE VEȘNICĂ.....	29
Capitolul VI	
TEMPLUL TĂCERII. SCARA LUI IACOB. NAȘTEREA CEA NOUĂ. 32	
Capitolul VII	
ÎNMULȚIREA PÂINILOR. CUVÂNTUL CREATOR. HRISTOSUL DIN OM. 39	
Capitolul VIII	
MERSUL PE APE.....	48
Capitolul IX	
TEMPLUL VINDECĂRII.....	51
Capitolul X	
GÂNDIREA UNIVERSALĂ PERFECTĂ. NAȘTEREA ȘI ROLUL SPIRITUAL AL STATELOR UNITE.....	54

Capitolul XI	
FORȚA MOTRICE UNIVERSALĂ. AL ȘAPTELEA CER.....	62
Capitolul XII	
COMUNICĂRI LA DISTANȚĂ. OAMENII ZĂPEZILOR.....	64
Capitolul XIII	
UN TEMPLU VECHI DE DOUĂȘPREZECE MII DE ANI. TRECEREA PRINTR-OPĂDURE ÎN ELĂCĂRI.....	68
Capitolul XIV	
PE URMELE LUI IOAN BOTEZĂTORUL. VINDECĂRI MIRACULOASE..	72
Capitolul XV	
UN CONTEMPORAN AL LUI IOAN BOTEZĂTORUL.....	74
Capitolul XVI	
VÂRSTA ȘI ASPECTUL MAEȘTRILOR. CERCETĂRI PRIVIND ACTIVITATEA LUI IOAN BOTEZĂTORUL. DISPARIȚIA INSTANTANEA A OBOSELII.....	78
Capitolul XVII	
Lenea spirituală a unui hangiu. Un templu pe un vârf de munte. Viziunea de raze și spectre.....	81
Capitolul XVIII	
RĂSĂRITUL SOARELUI LA TEMPLU. ANULAREA GRAVITĂȚII. APUS DE SOARE EXTRAORDINAR. CONCEPȚIA IMACULATĂ.....	85
Capitolul XIX	
SCRIERI SFINTE. CITIREA LOR ÎN FAȚA ADUNĂRII DE PĂSTORI..	90
Capitolul XX	
SATUL NATAL AL LUI EMIL. MAMA MAESTRULUI.....	92
Capitolul XXI	
CINA CU MAEȘTRII. DOAMNA MINUNATĂ. IUBIREA DIVINĂ. RELATIVITATEA MATERIEI. MUZICA CEREASCĂ ȘI CORUL ÎNGERILOR.....	97
Capitolul XXII	
ARHITECTURA PROTECTOARE ȘI APĂRĂTORI NATURALE. INTERPRETAREA VIZIUNII RAZELOR. ORGANIZAȚIILE CLERICALE. EU SUNT. SPIRITUL DE A SERVI.....	110
Capitolul XXIII	
TABĂRA DE IARNĂ ÎN HIMALAIA.....	118

Capitolul XXIV

SĂRBĂTORIREA REVELIONULUI. REACȚIA FAPTELOR NOASTRE
SUPRĂ-NE. SIMPLITATEA UNEI VIEȚI PERFECTE..... 120

PARTEA A DOUA

Capitolul I

TEMPLUL CRUCII ÎN „T”. ARHIVE DATÂND DE PATRUZECI
ȘI CINCI DE MII DE ANI. ORIGINEA RASEI ALBE. MAESTRUL
MAEȘTRILOR ÎN PERSOANĂ..... 129

Capitolul II

PLĂCUȚE DOCUMENT. RUGĂCIUNEA. IMAGINI DIN TRECUT.
TRECEREA DE LA ȘTIINȚĂ LA SPIRITUALITATE. VALOAREA
LECȚIILOR. PRINCIPIUL CREATOR..... 141

Capitolul III

MOARTEA ȘI ÎNVIEREA LUI CHANDER SEN..... 153

Capitolul IV

INFERNUL ȘI DIAVOLUL. CERUL ȘI DUMNEZEU. CRUCEA ȘI
HRISTOS, POTRIVIT LUI ISUS..... 159

Capitolul V

ARTA DE A VINDECA PRIN SPIRIT. FACULTĂȚILE CREIERULUI.
STATUETA ANIMATĂ..... 167

Capitolul VI

CORPUL, SUFLETUL ȘI SPIRITUL. INFLUENȚA GÂNDIRII..... 172

Capitolul VII

FLUIDELE VITALE ȘI DECĂDEREA..... 178

Capitolul VIII

O CIVILIZAȚIE DE ACUM DOUĂ SUTE DE MII DE ANI. PLECAREA
ÎN DEȘERTUL GOBI. VISCOLUL ȘI BANDIȚII DIN MUNȚI. LEUL
ȘI MIELUL. ORIGINEA BANDIȚILOR. OSPITALITATEA LOR..... 182

Capitolul IX

RUINE ȘI COMORI SUB NISIPURI. ATACUL BANDIȚILOR DIN
DEȘERT. CĂLĂREȚII FANTOMĂ. MASA MIRACULOASĂ DIN DEȘERT. 193

Capitolul X

ORIGINEA RELIGIILOR. ROLUL LUI ISUS..... 203

Capitolul XI

UN APUS DE SOARE ÎN DEȘERTUL GOBI. ISTORIA
VECHIULUI IMPERIU UIGUR. DECĂDEREA LUI. DESCENDENȚII
CREDINCIOȘI..... 211

Capitolul XII

FETIȚA CREDINCIOASĂ. CAPCANA GUVERNATORULUI.
INTERVENȚIA LUI ISUS ȘI A LUI BUDDHA..... 215

Capitolul XIII

VIZITE LA CASA CEA NOUĂ. VIZITĂ LA LAMAȘI..... 231

Capitolul XIV

VINDECAREA UNEI BĂTRÂNE OARBE. MARELE PREOT CAPĂTĂ
DARUL DE A VORBI ȘI ÎN ALTE LIMBI. CUVÂNTAREA SA.
PUTEREA SA ASUPRA MATERIEI..... 234

Capitolul XV

ÎNTOARCEREA LA TABĂRA DE IARNĂ. CÂNTECUL
CLOPOTELOR. MASA DE REVELION LA TEMPLUL CRUCII ÎN
„T”. CUVÂNTAREA LUI ISUS..... 241

PARTEA A TREIA

Capitolul I

TREI ZILE ÎN CER. RELUAREA LUCRĂRILOR ARHEOLOGICE.
DIFERITE MINUNI. CUVÂNTAREA LUI ISUS DESPRE GÂNDIREA
CREATOARE..... 253

Capitolul II

AMENINȚĂRI ASUPRA SATULUI CRUCII ÎN „T”. MÂNIA UNUI
MAESTRU. TRATATIVE NECLARE CU BANDIȚII..... 261

Capitolul III

O SEARĂ LINIȘTITĂ CU ISUS. COMUNICAREA DIRECTĂ A GÂNDULUI. RAZELE ALBE ALE LUMINII PURE. PRINCIPIUL DISTRUGERII RĂULUI..... 268

Capitolul IV

ATACARA SATULUI DE CĂTRE PATRU MII DE CĂLĂREȚI. RUGĂCIUNEA LUI ISUS. BARIERA MIRACULOASĂ. BANDIȚII SE OMOARĂ ÎNTRE EI. SALVAREA RĂNIȚILOR..... 274

Capitolul V

UNUL DINTRE EXPLORATORI SE ELIBEREAZĂ DE TRECUT. CELE TREI ETAPE ALE ÎMPLINIRII DIVINE..... 279

Capitolul VI

MUNI.EVOLUȚIA GÂNDIRII OMENEȘTI.SFÂRȘITUL TIRANIILOR ȘI AL SUPERȘTIȚIILOR..... 285

Capitolul VII

ENERGIA VIBRANTĂ SUPERIOARĂ. SOARELE CENTRAL. NAȘTEREA PLANETELOR. APARIȚIA OMULUI ÎN SISTEMUL SOLAR..... 293

Capitolul VIII

VIZIUNI DESPRE ETERNITATE. LHASA. MARELE PREOT. PLĂCUȚA CARE CÂNTĂ..... 305

Capitolul IX

DALAI-LAMA. CELE ZECE PORUNCI EXPUSE DE MARELE PREOT..... 312

Capitolul X

PREȚIOASELE PLĂCUȚE VORBITOARE. A DOUA AUDIENȚĂ LA DALAI-LAMA. ISTORIA PLĂCUȚELOR..... 319

Capitolul XI

FOLCLOR TIBETAN. LAMAȘII RĂTĂCITORI. DISCIPOLUL CARE RÂDE. EVERESTUL. TEMPLUL DE LA PORA-TAT-SANGA..... 328

Capitolul XII

ÎNCERCAREA ZADARNICĂ DE ASCENSIUNE LA TEMPLU. ASCENSIUNEA PRIN LEVITAȚIE. CUVÂNTAREA MARELUI PURIDJI. A.U.M. LUMINA ALBĂ PURĂ. IMACULATA CONCEPȚIE..... 336

Capitolul XIII

PLECAREA DE LA PORA-TAT-SANGA. MARȘUL RAPID AL CARAVANEI. CUVÂNTAREA LUI EMIL DESPRE CONCENTRAREA GÂNDIRII ȘI ADORAREA LUI DUMNEZEU..... 343

Capitolul XIV

WELDON, SCEPTICUL, ÎL RECUNOAȘATE PE ISUS, CUVÂNTAREA LUI ISUS DESPRE RAZELE COSMICE. PERFECȚIUNEA UMANĂ..... 349

Capitolul XV

COMENTARIILE LUI ISUS ASUPRA BIBLIEI. FORȚA CUVÂNTULUI DUMNEZEU. HRISTOSUL LUI DUMNEZEU..... 356

Capitolul XVI

FIGURI ANGELICE. MARELE RISHI CU TIGRUL. UN PELERINAJ DE CINCI SUTE DE MII DE PELERINI. O LEGENDĂ HINDUSĂ..... 364

Capitolul XVII

COMENTARIILE ASUPRA BIBLIEI. LEGEA RĂSPLETEI (KARMA). RASA ARIANĂ. CRONOLOGIA ARHAICĂ. MAREA PIRAMIDĂ.... 369

Capitolul XVIII

COMENTARIILE LUI ISUS ASUPRA PSALMULUI 23 ȘI ASUPRA PROPRIEI SALE VIEȚI..... 383

DESPRE BIRD T. SPALDING..... 388

Capitolul I

PRIMELE CONTACTE CU UN MAESTRU

Preocupările actuale din domeniul spiritual, izvorâte dintr-o sete de cunoaștere a adevărului despre marii învățători ai lumii, m-au determinat să contribui și eu la acest vast proces de căutare a unei alte lumi, cu expunerea experienței pe care am trăit-o în preajma Maestrilor din Extremul Orient. În capitolele lucrării de față eu nu caut să prezint un nou cult sau o religie nouă. Eu nu fac decât un rezumat al experiențelor trăite alături de Maeștri, pentru a scoate la lumină marile adevăruri fundamentale ale învățaturii lor.

Pentru a confirma aceste însemnări, ar fi necesar tot atâta timp cât a trebuit să muncim în cadrul expediției la care am luat parte alături de colegii mei. Într-adevăr, Maeștrii sunt răspândiți pe un teritoriu întins, iar cercetările noastre metafizice au acoperit o mare parte din India, Tibet, China și Persia, actualul Iran.

Expediția era formată din unsprezece oameni de știință de valoare, care își consacraseră cea mai mare parte a vieții lor activității de cercetare. Ne-am impus să nu acceptăm nimic fără un control riguros și, în consecință, să nu acceptăm *a priori* nimic ca fiind adevărat. Dacă atunci când am pornit în această călătorie eram cu totul sceptici, în schimb, când am plecat de acolo, eram atât de convingși de realitatea celor trăite, încât trei dintre noi, convertiți la învățatura pe care au primit-o în cursul expediției, s-au întors și au hotărât să rămână acolo până când vor fi fost în stare să trăiască viața de Maestru și să îndeplinească aceleași lucrări ca și ale acestora.

Cei care ne-au acordat tot ajutorul lor în munca de cercetare pe care am întreprins-o, ne-au rugat stăruitor să-i menționăm prin pseudonime, în cazul în care ne-am publicat experiențele trăite alături de ei. Am ținut seama de rugămintea lor și m-am conformat pe deplin acestei dorințe. Nu voi relata, în această

lucrare, decât fapte verificate, folosind în expunerea lor, pe cât este posibil, cuvintele și expresiile persoanelor pe care le-am întâlnit și cu care am împărțit viața de zi cu zi în această expediție.

Încă de la început, printre condițiile unei bune desfășurări a muncii noastre, ne-a fost impusă și următoarea: trebuia să acceptăm *a priori*, ca un fapt, orice întâmplare la care vom fi martori. Nu trebuia să cerem nici un fel de explicație înainte de a fi pătruns în miezul lucrurilor, de a ne fi însușit lecțiile pe care ni le vor preda și de a fi trăit și observat viața lor de fiecare zi. Noi trebuia să-i însoțim pe Maeștri, să trăim împreună cu ei, să rămânem alături de ei cât am fi dorit, să le punem orice fel de întrebări, să aprofundăm după dorința noastră orice am fi văzut și apoi să tragem propriile concluzii. După care eram liberi să considerăm cele văzute drept fapte reale sau simple iluzii.

Nu a existat din partea lor nici cea mai neînsemnată strădanie de a influența modul nostru de a judeca, indiferent despre ce fenomen ar fi fost vorba. Ideea lor dominantă era aceea că ei nu doreau ca noi să acceptăm ca real un fenomen pe care nu l-am observat prea bine, numai pe baza încrederii pe care le-am fi acordat-o. Tot așa voi proceda și eu față de cititor, lăsându-i libertatea de a crede sau nu, potrivit concepțiilor lui, dacă ceea ce voi relata în continuare s-a întâmplat cu adevărat.

Ne aflam în India de vreo doi ani, foarte preocupați de munca de cercetare, când, întâmplător sau nu, l-am întâlnit pe Maestrul pe care îl voi numi Emil. Într-una din zile, pe când mă plimbam pe străzile orașului, atenția mi-a fost atrasă de un grup destul de numeros de oameni. Am observat că aceștia priveau cu interes la unul din acei magicieni ambulănți sau fahiri, atât de răspândiți în India. M-am apropiat de grup și am remarcat imediat în apropierea mea un bărbat în vârstă care, după înfățișare, se vedea clar că nu aparținea castei din care făceau parte acei spectatori ocazionali.

M-a privit și m-a întrebat dacă mă aflam în India de mai mult timp. Am răspuns: „De aproximativ doi ani”. Mi-a zis apoi: „Sunteți englez?” „Nu, american”, a fost răspunsul meu.

Surprins dar și încântat de a fi întâlnit o persoană care îmi vorbea în limba mea, l-am rugat să-mi explice ce părere avea despre acest spectacol: „O! veți întâlni destul de des astfel de

oameni în India. Ei sunt numiți fahiri, magicieni sau hipnotizatori și pe bună dreptate sunt considerați astfel”, a fost răspunsul lui și a continuat: „Dar în spatele a tot ce ne înșeală privirea în spectacolul lor, există un sens spiritual adânc, pe care un număr foarte redus de oameni îl poate sesiza. Fără îndoială, acesta va ieși la lumină cândva. Dar ceea ce vedeți nu este decât umbra unei realități. Toate acestea dau naștere la multe comentarii, dar cei care analizează fenomenul par să nu fi reușit să descopere adevărul. Și totuși, există, cu siguranță, ceva în spatele a ceea ce ne oferă acest spectacol”.

După aceea ne-am despărțit și nu ne-am mai întâlnit decât cu totul întâmplător, în următoarele patru luni. În cursul cercetărilor pe care le efectuam în cadrul cercului nostru de oameni de știință, ne-am confruntat cu o problemă care ne-a dat foarte multă bătaie de cap și care părea că nu-și va putea găsi rezolvarea. Era o situație destul de neplăcută, care ne îngrijora destul de mult. La câteva zile după apariția acestei probleme, l-am întâlnit din nou pe Emil. M-a întrebat despre cauza îngrijorării mele și a început să-mi vorbească despre impasul în care ne aflam în rezolvarea problemei care ne frământa. Am rămas uluit căci știam, în mod sigur, că nimeni nu vorbise despre aceasta, în afara cercului nostru. Părea așa de bine pus la curent cu această situație, încât am avut impresia că el cunoaște pe deplin problema respectivă. Și dacă tot o cunoștea, mi-am zis că nu are nici un rost să-i ascund ceva și că este cazul să-i vorbesc deschis, așa cum am și făcut, de altfel. Mi-a spus apoi că avea ceva cunoștințe legate de preocuparea noastră și că se va strădui să ne dea o mână de ajutor.

După o zi sau două, totul era clarificat și problema a fost rezolvată. Am rămas cu toții uimiți de cele întâmplate, dar nu după mult timp, preocupați cu alte lucrări, am uitat aproape de felul în care am fost ajutați. De atunci a devenit un obicei ca să apelez prietenește la Emil, atunci când ne confruntam cu diferite greutăți în cercetările noastre. Se părea că dificultățile pe care le întâmpinam dispăreau de îndată ce discutam cu el.

Colegii mei fuseseră prezentați lui Emil, dar eu nu le spuseseam nimic despre el. În acea perioadă citisem deja unele cărți, alese de Emil, despre tradițiile hinduse și eram pe deplin

convins că el este un adept. Se trezise curiozitatea în mine și interesul pentru acest studiu devenea mai puternic, o dată cu trecerea timpului.

Într-o duminică după amiază, mergeam cu el pe un câmp, când mi-a atras atenția asupra unui porumbel care se rotea pe deasupra capetelor noastre. Mi-a spus că acel porumbel îl caută. S-a oprit, fără să mai facă vreo mișcare și de îndată pasărea s-a așezat pe brațul său întins. Emil mi-a spus că porumbelul i-a adus un mesaj de la fratele său care trăia în nordul Indiei. Acesta, adept al aceleiași doctrine, nu atinsese încă acea stare de conștiință care să-i permită o comunicare directă. Fratele lui apela deci la acest mijloc de comunicare. Am descoperit mai târziu că Maeștrii posedă facultatea de a comunica direct și instantaneu între ei prin transmiterea gândului, sau, așa cum susțineau, a unei forțe mai subtile decât electricitatea în cazul transmisiei fără fir.

Am început să-i pun întrebări despre acest fenomen. Emil mi-a demonstrat că putea să cheme păsările la el și să le dirijeze zborul, că florile și arborii se înclinau în fața lui și că animalele sălbatice se apropiau de el fără teamă. În prezența mea a despărțit doi șacali care se băteau pentru trupul unui mic animal pe care-l vânaseră. La apropierea lui, au încetat să se mai lupte pentru pradă și-au pus încrezători capetele în mâinile întinse ale lui Emil și apoi și-au continuat liniștiți masa. El mi-a dat chiar să țin în brațe unul din aceste animale.

După această întâmplare, mi-a spus: Eul muritor, care poate fi văzut, nu este în stare să facă asemenea lucruri. Există un Eu mai adevărat și mai profund, acela pe care voi îl numiți Dumnezeu. Este Dumnezeul din mine, Dumnezeul atotputernic care se exprimă prin mine și care face aceste lucruri. Prin mine însumi, prin Eul meu muritor, eu nu pot să fac nimic. Trebuie ca eu să înlătur cu totul exteriorul, pentru a lăsa să vorbească și să se manifeste liber eul real, acel „EU SUNT”. Dacă las să înflorească marea iubire a lui Dumnezeu, eu pot face ceea ce ai văzut. Lăsând-o să se împrăștie prin tine asupra tuturor creaturilor, nu te vei mai teme de nimic și nu ți se va mai întâmpla nimic rău.

În acel timp Emil îmi preda lecții zilnic. Se întâmpla ca el să apară pe neașteptate în camera mea, chiar și atunci când avusesem grijă să încui ușa cu cheia. La început acest mod de

aparitie m-a tulburat, dar după aceea am observat că a înțeles că acceptasem acest fel de a fi vizitat ca pe un fapt obișnuit. M-am familiarizat cu acest obicei al lui și de aceea lăsam ușa neîncuiată, pentru a-i putea oferi posibilitatea de a intra ori de câte ori dorea. Încrederea pe care i-o acordam părea să-i facă plăcere. Nu reușeam să-i înțeleg toate lecțiile și nici să le accept în totalitate. De altfel, în ciuda a tot ce vedeam în Orient, nu am fost niciodată în stare să accept lucrurile în mod automat. Mi-au trebuit ani întregi pentru a înțelege sensul spiritual adânc al vieții Maeștrilor.

Își îndeplineau munca fără ostentație, cu o simplitate desăvârșită, copilărească. Ei știau că sunt protejați de puterea iubirii. Ei o cultivă până la a face ca natura să-i iubească și să le fie prietenă. În fiecare an, animalele sălbatice și șerpiiucid mii de oameni pe acest pământ. Dar acești Maeștri proiectează în afara lor o asemenea forță de iubire din interior încât șerpii și fiarele nu le fac nici un rău.

Ei trăiesc adeseori în junglele cele mai sălbatice. Uneori își întind trupul la intrarea vreunui sat pentru a-l apăra de atacul feroce al acestor animale. Lor nu li se întâmplă nimic rău și nici satului pe care-l protejează în acest fel. La nevoie, ei merg pe apă, trec prin foc, călătoresc fără să fie văzuți și fac multe alte lucruri miraculoase pentru ochii noștri, pe care numai o ființă înzestrată cu puteri supranaturale ar putea să le facă.

Există o asemănare izbitoare între viața și doctrina lui Isus din Nazaret și viața și doctrina acestor Maeștri. Se consideră că este cu totul imposibil unui om să-și capete pâinea zilnică direct din Universal, să triumfe asupra morții și să facă aceleași minuni pe care le-a făcut Isus pe pământ în timpul încarnării lui. Maeștrii duc o viață asemănătoare. Tot ce le este de trebuință în viața de zi cu zi, inclusiv hrana, îmbrăcămintea și banii, ei obțin direct din Universal. Ei triumfă asupra morții și numeroși sunt aceia care depășesc vârsta de cinci sute de ani. În acest sens documentele pe care le-am cercetat ne-au confirmat adevărul afirmațiilor lor. Unele culte hinduse par să-și aibă originea în doctrina lor. Maeștrii sunt în număr foarte mic în India. Ei consideră de asemenea că numărul discipolilor trebuie să fie, prin forța lucrurilor, foarte limitat. Pot, în schimb, să intre în

legătură cu un număr foarte mare de discipoli în invizibil. Se pare că cea mai mare parte a muncii lor este dirijată în invizibil, pentru a ajuta toate sufletele receptive la învățăturile lor.

Doctrina lui Emil a constituit baza muncii de cercetare pe care a trebuit s-o desfășurăm timp de mulți ani, după aceea, în cadrul celei de a treia expediții în aceste regiuni. Expediția aceasta a durat trei ani și jumătate, în timpul căreia am trăit permanent alături de Maeștri, am călătorit cu ei, le-am observat viața și munca lor zilnică în India, în Tibet, în China și în Iran.

Capitolul II

CRĂCIUNUL, NAȘTEREA LUI HRISTOS

Cea de-a treia expediție a noastră a fost consacrată în întregime cercetărilor metafizice. Punctul de plecare l-a constituit Potal, un cătun hindus îndepărtat, în care s-au adunat toți membrii ei. Îi scrisesem lui Emil că vom sosi acolo, dar nu i-am comunicat nimic în legătură cu scopul călătoriei noastre și nici despre numărul participanților. Spre marea noastră surpriză, am constatat că Emil și cei care-l însoțeau pregătiseră tot ce era necesar cazării noastre și că știau în amănunțime planul misiunii ce urma s-o îndeplinim. Emil ne fusese de mare ajutor în India meridională, dar serviciile pe care ni le-a făcut din momentul plecării noastre în expediție cu greu pot fi descrie în cuvinte. Întregul merit pentru reușita expediției îi revine atât lui cât și sufletelor minunate pe care le-am întâlnit în peregrinările noastre.

Am sosit la Potal, punctul de plecare al expediției, destul de târziu în după amiaza zilei de 22 decembrie 1894. Urma să pornim la drum în această expediție, pe care o consider drept cea mai memorabilă din viața noastră, în dimineața zilei de Crăciun. Nu voi uita niciodată cuvintele pe care Emil ni le-a adresat în zorii acelei zile. Deși nu căpătase o educație engleză și nici nu părăsise vreodată Extremul Orient, el vorbea englezește corect.

Iată ce ne-a spus: Astăzi este Crăciunul. Ziua aceasta vă amintește, cu siguranță, de nașterea lui Isus din Nazaret, de nașterea lui Hristos. Trebuie să vă aduceți aminte că el a fost trimis pentru a răscumpăra păcatele oamenilor și că el simbolizează marele Mijlocitor dintre voi și Dumnezeu vostru. Voi vă adresați lui Isus ca unui mijlocitor pe lângă un Dumnezeu sever și uneori mânios, aflat undeva într-un loc numit cer. Eu nu știu unde se află acest cer, dacă nu cumva chiar în propria voastră conștiință. Vouă nu vi se pare cu puțință să ajungeți la Dumnezeu decât prin intermediul fiului său, mai puțin aspru și mai iubitor, adică prin intermediul acelei Ființe grandioase și nobile pe care cu toții o numim Binecuvântatul și a cărei venire în lume o sărbătorim astăzi.

Pentru noi, această zi înseamnă mult mai mult. Ea nu ne amintește doar de venirea lui Isus Hristos pe pământ, ea simbolizează și nașterea lui Hristos în fiecare conștiință omenească. Ziua de Crăciun înseamnă și nașterea unui mare învățat și educator care a eliberat omenirea de robie și de îngrădirile materiale. Acest mare suflet a venit pe pământ ca să ne arate pe deplin drumul spre adevărul Dumnezeu atotputernic, omniprezent, atotștiutor. El ne-a făcut să vedem că Dumnezeu este Bunătatea deplină, Înțelepciunea deplină, Adevărul deplin, totul în toate.

Marele Învățător, de care ne amintește ziua de astăzi, a fost trimis pentru a ne arăta că Dumnezeu se află nu numai în afara, dar și înăuntrul nostru, că el nu este niciodată despărțit de noi și nici de vreo altă creație a sa, că el este întotdeauna un Dumnezeu drept și iubitor, că el este în toate, știe totul, cunoaște totul și cuprinde întregul adevăr. Chiar dacă eu aș avea inteligența tuturor oamenilor la un loc, tot n-aș putea să exprim cât de cât uriașa însemnătate pe care o are pentru noi această naștere sfântă.

Noi suntem pe deplin convinși de rolul acestui mare Maestru și educator și sperăm că împărtășiți aceleași convingeri ca și noi. El a venit pentru a ne face să înțelegem mai bine viața aici, pe pământ. El ne-a arătat că toate limitările materiale sunt create de oameni și că nu trebuie să le interpretăm altfel niciodată. A venit să ne convingă că Hristosul său interior, prin care săvârșește puternicele sale lucrări, este același care trăiește

în voi, în mine și în toți oamenii. Aplicând doctrina sa, vom putea face aceleași lucruri ca și el și chiar și mai importante. Noi credem că Isus a venit ca să ne arate mai clar că Dumnezeu este marea și singura cauză a tuturor lucrurilor, că El este Totul.

Poate ați auzit că Isus a primit prima educație printre noi. Este posibil ca unii dintre voi să creadă acest lucru. Este mai puțin important faptul că educația primită de el a venit de la noi, sau că a fost rezultatul unei revelații directe a lui Dumnezeu, sursa unică a tuturor lucrurilor. Când un om a luat contactul cu o idee din Gândirea lui Dumnezeu și a exprimat-o prin cuvânt, nu e oare cu puțină ca și alții să ia legătura din nou cu aceeași idee în Universal? Dacă cineva a luat cunoștință de o idee și a exprimat-o, nu înseamnă că aceasta a devenit proprietatea sa. Dacă acesta o capătă și o păstrează pentru sine, unde va mai găsi el loc pentru a primi și alte idei? Pentru a primi mai multe idei, el trebuie să dăruiască ceea ce a primit. Dacă păstrează pentru sine ceea ce a căpătat, el rămâne pe loc. Imaginați-vă o roată care generează forță hidraulică și care deodată reține apa care o făcea să se rotească. Ea se va opri imediat. Este necesar ca apa să curgă liber printre paletelile roții ca să poată crea energie. Tot așa se întâmplă și cu oamenii. Când iau contact cu învățăturile lui Dumnezeu, ei trebuie să le exprime pentru a putea merge înainte. Omul trebuie să-i ajute și pe alții să se dezvolte în aceeași măsură în care o face pentru propria-i dezvoltare.

După părerea mea, tot ce primește Isus vine ca o revelație directă de la Dumnezeu, așa cum se întâmplă și cu marii noștri învățători. Într-adevăr, nu vin toate lucrurile de la Dumnezeu? Și oare tot ce o ființă a putut să facă, nu ar putea și altele să facă la rândul lor? Vă veți convinge că Dumnezeu este întotdeauna doritor de a se arăta și este gata s-o facă așa cum a făcut-o pentru Isus și pentru alții. Este de ajuns doar ca noi să dorim ca el s-o facă. Noi credem în mod sincer că toți am fost creați egali. Toți oamenii nu alcătuiesc decât un tot. Fiecare este în stare să înfăptuiască aceleași lucruri ca și Isus și le va săvârși la timpul său. Nu este nimic misterios în aceste lucruri. Misterul nu constă decât în ideea materială pe care și-o fac oamenii despre aceste fenomene.

Ați venit la noi, mai mult sau mai puțin sceptici. Suntem încredințați că veți rămâne cu noi ca să ne cunoașteți așa cum suntem în realitate. Cât despre lucrările noastre și rezultatele lor, vă lăsăm toată libertatea de a accepta sau a nega autenticitatea lor.

Capitolul III

APARIȚIA UNUI CORP ÎN ALT LOC DECÂT ACELA DE UNDE DISPĂRUSE

Am părăsit Potal pentru a ajunge la Asmah, un sat situat la o distanță de aproximativ o sută cincizeci de kilometri. Emil ne-a dat doi tineri ca să ne însoțească. Amândoi erau două specimene frumoase, bine clădite, ale tipului hindus. Ei și-au asumat responsabilitatea întregii expediții cu o ușurință și cu un simț al echilibrului atât de perfecte, cum nu întâlniserăm până atunci. Pentru a-i identifica în relatarea expediției, îi voi numi Jast și Neprow. Emil era mult mai în vârstă decât ei. Jast era conducătorul expediției, iar Neprow, ajutorul lui, supraveghea îndeplinirea ordinelor.

Emil ne-a părăsit, spunându-ne: Plecați în expediție cu Jast și Neprow care vă vor însoți. Eu voi mai rămâne aici câteva zile, căci cu mijloacele voastre de deplasare veți avea nevoie cam de cinci zile pentru a ajunge la următoarea etapă importantă, situată la o sută cincizeci de kilometri de aici. Eu nu am nevoie de atâta timp ca să străbat această distanță și voi fi acolo ca să vă întâlnesc. Doriți ca unul dintre voi să rămână aici ca să observe și să confirme evenimentele posibile? Voi veți câștiga timp, iar acela care va rămâne aici va putea să se alăture expediției în cel mult zece zile. Noi îi vom cere doar să observe și să vă spună ce a văzut.

Am plecat deci. Jast și Neprow răspundeau de expediție și se achitau de obligațiile care le reveneau în mod exemplar. Fiecare detaliu al planului lor era luat în seamă și totul se desfășura la timpul potrivit, în ritmul și precizia unei melodii. Și lucrurile s-au desfășurat la fel timp de trei ani și jumătate cât a durat expediția noastră.

Jast era un om de caracter, un indian elevat, amabil, activ, serios și modest. Dădea ordinele cu o voce monotonă, iar executarea se făcea la timp și cu o precizie uimitoare. Chiar de la început, i-am remarcat frumusețea caracterului lui despre care discutam destul de des. Neprow, de asemenea un caracter minunat, părea că este înzestrat cu darul ubicuității. Dotat cu mult sânge rece, făcea totul cu spor, mișcărilor îi erau precise și se remarcă prin admirabila sa aptitudine de a gândi și a executa. Fiecare remarcase aceste calități ce constituiau adesea subiect de comentat. Șeful nostru spusese: Acești oameni sunt minunați. Ce bine că se dovedesc capabili să gândească și să acționeze în același timp!

În cea de-a cincea zi a călătoriei noastre, am ajuns la Asmah către orele patru după amiază. Așa cum ni se spusese, Emil se afla deja acolo ca să ne întâmpine. Cititorul își poate imagina stupefacția noastră la vederea lui. Eram siguri că străbătusem singurul drum pe care se putea merge și cu mijloacele de deplasare cele mai rapide. Doar curierii de țară care călătoresc zi și noapte, schimbându-se între ei, ar fi putut să ajungă mai repede. Iată așadar că un om, pe care îl consideram în vârstă și incapabil să străbată mai repede decât noi o distanță de o sută cincizeci de kilometri, se afla totuși acolo. Plini de nerăbdare, l-am asaltat cu întrebări.

Iată răspunsul lui: La plecare, v-am spus că voi fi aici ca să vă primesc. Aș vrea să vă atrag atenția în special asupra faptului că omul nu are limite atunci când evoluează în adevăratul său domeniu. El nu mai este supus limitărilor în timp și spațiu. Când omul se cunoaște pe sine, nu mai este obligat să se târască timp de cinci zile pe drum pentru a parcurge o sută cincizeci de kilometri. În adevăratul lui domeniu, omul poate străbate instantaneu orice distanță, oricât de mare ar fi aceasta. Acum câteva clipe mă aflam în satul pe care l-ați părăsit în urmă cu cinci zile. Trupul meu se află încă acolo. Colegul vostru pe care l-ați lăsat în sat vă va spune că am vorbit cu el până la orele patru fără câteva minute, spunându-i că voi pleca și eu ca să vă întâmpin, căci voi trebuia să fiți pe punctul de a ajunge. El vede încă acolo trupul meu, care i se pare neînsuflit. Am făcut acest lucru pentru a vă arăta că noi ne putem

părăsi corpul pentru a merge să vă găsim oriunde și oricând. Jast ca și Neprow s-ar fi putut deplasa ca și mine. Dar numai deplasându-ne odată cu voi veți înțelege mai bine că suntem oameni obișnuiți, de aceeași proveniență ca și voi. Nu există mistere. Pur și simplu, noi am dezvoltat mai mult puterile care ne-au fost date de către Tatăl, marele atotputernic. Corpul meu va rămâne acolo până la căderea nopții. Apoi îl voi aduce aici, iar colegul dumneavoastră va porni pe același drum ca și voi. El va sosi aici la vreme. Ne vom odihni o zi, după care ne vom îndrepta spre un sătuc aflat cam la o zi de mers. Apoi ne vom întoarce aici, ca să-l întâlnim pe colegul vostru, pentru a asculta ce vă relatează. Ne vom aduna din nou în această seară în clădire. Până atunci, vă spun la revedere.

Seara, după ce ne-am adunat, Emil a apărut deodată printre noi fără să fi deschis ușa și a zis: Vedeți că am apărut în încăperea într-un mod pe care îl considerați magic. Nu e vorba de nici un fel de magie. Iată, doresc să fac o mică experiență pentru a putea vedea cu ochii voștri fenomenul și, văzând, să credeți. Vă rog să vă apropiați. Am aici un pahar pe care unul dintre voi îl va umple cu apă de la izvor. Priviți cum la mijlocul paharului se formează un cristal de gheață minuscul. Puteți vedea cum acestuia i se adaugă alte cristale și devine din ce în ce mai mare? Și acum, toată apa din pahar a înghețat.

Ce s-a întâmplat? Am păstrat în Universal moleculele centrale ale apei până când ele s-au solidificat. Cu alte cuvinte, am coborât vibrațiile acelor molecule de apă până când s-au transformat în gheață, iar toate particulele din jurul lor au început să se solidifice până când întregul lor ansamblu a devenit un bloc de gheață. Același principiu se aplică unui vas de băut, unei căzi, unei bălți, unui lac, unei mări ca și întregii mase de apă de pe planeta noastră. Dar ce se va întâmpla atunci? Totul va îngheța, nu-i așa, dar în ce scop? În nici un scop. În virtutea cărei autorități? Pentru a aplica o lege perfectă, dar în vederea cărui scop? În nici un scop, căci nici un bine nu ar rezulta din această acțiune.

Dacă aș fi continuat până la capăt, ce s-ar fi întâmplat? Ar fi apărut reacția. Asupra cui? Asupra mea. Eu cunosc legea. Ceea ce exprim se întoarce spre mine tot așa de sigur cum am